עמ"ת 10968/05/18 – ר ז נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עמ"ת 10968-05-18 ז(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת תמר נסים שי
עוררים	ר ז (עציר)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

<u>החלטה</u>

לפניי ערר על החלטת בית המשפט השלום בנצרת (כב' השופט ד' קירס) מיום 2.5.18, בגדרה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו באיזוק אלקטרוני עד תום ההליכים.

<u>רקע והליכים קודמים</u>

1. כנגד העורר הוגש ביום 10.8.17 כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו (להלן: "המתלוננת"), פעם בצוותא עם אביה ואחיה, ופעם לבדו.

2. על פי כתב האישום, ביום 29.7.17 הגיעו העורר והמתלוננת, יחד עם ילדיהם, לבית אחי המתלוננת, ח' א' , ב---, בו שהו אותה עת אביה ואח אחר של המתלוננת - הם הנאשמים הנוספים על פי כתב האישום. בהמשך, הודיע ח' למתלוננת כי אביה מבקש לשוחח עמה, וליווה אותה לאחד מחדרי הבית, בו שהו העורר, אביה ואחיה (להלן: "**הנאשמים**"). כשנכנסה המתלוננת לחדר, סגרו הנאשמים את דלת הכניסה אליו, ואביה של המתלוננת נטל לרשותו את מפתח הדלת. העורר הודיע למתלוננת כי סיפר לאביה ואחיה על כך שהיא מנהלת קשר רומנטי עם אחר, וכי השמיע להם קלטת בה נשמעת שיחה בינה לבין האחר.

בהמשך לכך, החלו הנאשמים לתקוף את המתלוננת, לחבוט בה, להכות אותה בכל חלקי גופה ולמשוך בשערות ראשה.

מיד לאחר מכן, הודיע העורר לאביה ואחיה של המתלוננת, שאינו רוצה עוד במתלוננת, מבקש להתגרש ממנה ושהשניים יעשו בה כרצונם, וביקש ממנה את מפתחות רכבה. כאשר התנגדה לכך המתלוננת והודיעה לאביה כי תתלונן במשטרה, שב האחרון לתקוף אותה, בכך שהכה אותה בכל חלקי גופה. לבסוף, הצליח אביה של המתלוננת לקחת את מפתחות רכבה של המתלוננת, ואחיה הצליח לקחת ממנה את מכשיר

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הטלפון הנייד שלה. בהמשך, אף איים אביה של המתלוננת על חייה, בכך שאמר לה שבלילה ייקחו אותה ויקברו אותה חיה או ידרדרו אותה ברכב, כך שזה ייראה כתאונת דרכים.

בסיום האירוע נותרה המתלוננת בחדר, ורק לאחר תחינות מצדה ומצד גיסתה, הסכים אביה של המתלוננת שהיא תצא לנקות את פניה מהדם. המתלוננת הצליחה, באמצעות מכשיר טלפון נוסף שהיה ברשותה, להזעיק את המשטרה לבית.

כתוצאה מהמעשים המפורטים לעיל, נחבלה המתלוננת חבלות של ממש.

עוד צוין בכתב האישום אירוע נוסף, שארע במהלך 2/17 במסיבת יום ההולדת של המתלוננת בבית הוריה. על רקע חשדו של העורר כי המתלוננת בוגדת בו, תקף אותה העורר בכך שהכה אותה ובעט בה, זאת לנגד עיני אביה, אחיה ובני משפחה נוספים.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה לעצור את העורר והנאשמים הנוספים עד תום ההליכים נגדם. בהחלטתו מיום 17.8.17 קבע בית המשפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה (על קיומן חלק העורר בלבד) ועילת מעצר נגד הנאשמים, והורה על קבלת תסקיר לבחינת חלופת מעצר בעניינם. ערר הנאשמים על החלטה זו נדחה, זאת על אף שנמצאה חולשה מסוימת בראיות התביעה, נוכח גרסאותיה השונות של המתלוננות בכל אחת מהודעותיה במשטרה (ראה עמ"ת 38354-08-17).

4. ביום 27.9.17, לאחר שנתקבל תסקיר בעניינו של העורר, הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר באיזוק אלקטרוני עד תום ההליכים נגדו (ערר המשיבה על החלטה זו נדחה).

5. כעבור חודשים מספר הגיש העורר הגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני, אשר נדחתה בהחלטת בית המשפט קמא מיום 12.3.18 (למעט הוראה על פתיחת חלונות בפיקוח האלקטרוני).

6. ביום 10.4.18 הגיש העורר לפני בית המשפט קמא את הבקשה מושא ערר זה, לעיון חוזר בהחלטה לעצרו באיזוק אלקטרוני עד לתום ההליכים נגדו. במסגרתה טען לכרסום משמעותי בראיות התביעה, המצדיק, לשיטתו, הסרת האיזוק ושחרורו.

7. בהחלטתו מיום 2.5.18 דחה בית המשפט קמא את הבקשה לעיון חוזר, בקבעו כי חזרתה של המתלוננת בעדותה בבית המשפט מגרסתה בהודעותיה במשטרה באשר לאלימות העורר והנאשמים הנוספים כלפיה, כפי המיוחס להם בכתב האישום, אינה בבחינת התפתחות דרמטית המביאה לכרסום משמעותי בראיות

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

התביעה, בפרט משעה שעסקינן באלימות כלפי בת זוג. עוד הזכיר בית המשפט קמא, כי המתלוננת הוכרזה כעדה עוינת בהליך העיקרי, והודעותיה במשטרה הוגשו כראיה.

בית המשפט קמא הוסיף והבהיר, כי ההכרעה בין גרסאותיה השונות של המתלוננת, לרבות על בסיס מכלול העדויות והראיות שהוצגו ותוצגנה בהמשך, מקומה התיק העיקרי.

עוד הבהיר בית המשפט קמא, כי מסוכנות העורר כלפי המתלוננת, לאורה אף נדחו בקשות שונות של העורר להקלה בתנאי מעצרו, בעינה עומדת, ולאור המכלול, דחה את בקשתו של העורר לעיון חוזר, כאמור.

8. כנגד החלטה זו משיג העורר.

9. כאן המקום לציין, כי במעמד הדיון בפניי טען ב"כ העורר כי הערר מופנה גם כנגד החלטת בית המשפט קמא בבקשה לעיון חוזר מיום 12.3.18.

ברם, עיון בכותרת הודעת הערר, מלמד כי הוא מופנה רק כנגד ההחלטה האחרונה בבקשה לעיון חוזר מיום 2.5.18. גם בערר גופו לא מצאתי התייחסות להחלטה הקודמת בבקשה לעיון חוזר כאמור.

עם זאת, משהעלה ב"כ העורר טענות בעניין במעמד הדיון, ללא כל הסתייגות באת כוח המאשימה להעלאתן, ועל מנת לבחון את התמונה בכללותה, אתייחס גם לטענות אלה, עפ"י הצורך.

<u>טענות הצדדים</u>

10. על פי ב"כ העורר, חולשת הראיות כפי שנקבעה במסגרת החלטות קודמות של בית משפט קמא ובית משפט זה, במצטבר להתפתחות הדרמטית בעדות המתלוננת בבית המשפט, מכרסמות באופן משמעותי בראיות התביעה, באופן המצדיק שחרור העורר מהמעצר באיזוק אלקטרוני.

11. לטענת ב"כ העורר, שגה בית המשפט קמא בקבעו כי לא חל שינוי דרמטי בהתפתחות הראייתית בתיק העיקרי.

12. על פי הנטען, המתלוננת מסרה בעדותה בבית המשפט גרסה שונה בתכלית מזו שמסרה בהודעותיה במשטרה. עפ"י עדותה בבית המשפט, העורר, כמו גם אביה ואחיה של המתלוננת, מעולם לא תקפו אותה, כאשר לגרסתה היא נחבלה עת נפלה במדרגות הבית. כמו כן, המתלוננת אישרה בעדותה את גרסת הנאשמים, לפיה העורר עזב את המקום בשלב מוקדם, וסמוך לאחר הצגת ההקלטות בפני

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בני משפחתה.

13. לטענת ב"כ העורר, בניגוד לקביעת בית המשפט קמא, הוצגו תימוכין לטעמים בעטיים שיקרה המתלוננת בהודעותיה במשטרה, תוך הפניה לעדותה בבית המשפט, בה הסבירה כי שיקרה במשטרה מטעמים מספר, ובהם: בשל כך שכעסה על העורר על שהשמיע לבני משפחתה הקלטות של שיחות בינה לבין גבר אחר; בשל כך שכעסה על כי העורר מבקש להתגרש ממנה מבלי לשלם לה כסף; בשל כך שביקשה לנקום בבני משפחתה שהורו לעורר לקחת את ילדיהם המשותפים ו"לזרוק אותה כמו כלבה וללכת", כמו גם כעסה על העורר על שפעל בהתאם להוראות בני משפחתה; בשל רצונה למעט חופש מהעורר, ועוד.

14. עוד נטען, כי שגה בית המשפט קמא בקבעו כי אין בראיה שהוצגה, ולפיה רכב העורר נצפה במצלמות של כפר אחר (---) מוקדם לשעה שבה התקשרה המתלוננת למוקד 100, כדי לכרסם בראיות התביעה. ב"כ העורר ביקש למצוא חיזוק לראיה הנ"ל גם בגרסת המתלוננת בבית המשפט, במסגרתה אישרה את שעת צילום הרכב ב--- מוקדם לשעת השיחה שביצעה למוקד 100, זאת לגרסתה בשל השלב המוקדם של האירועים, בו עזב העורר את בית אחיה.

15. עוד הוסיף ב"כ העורר, כי גרסת בנם של המתלוננת והעורר (לפיה בשעת התקיפה העורר היה בחצר הבית), תומכת אף היא בגרסת העורר באשר לאי מעורבותו בתקיפת המתלוננת ולשלב עזיבתו את המקום כאמור.

16. ב"כ העורר הוסיף וטען, כי בית המשפט קמא התעלם מכך שגרסתה של המתלוננת בבית המשפט תואמת למעשה לגרסתה הראשונית במסגרת הדיווח למוקד 100 (שהיא בבחינת רס גסטה), בה היא נשמעת צועקת כי העורר דחף אותה ועזב את המקום, ובני משפחתה נשארו לתקוף אותה (גרסה ששונתה על ידה רק לאחר שהודחה ע"י אביה ואחיה לטפול את החבלות שנגרמו לה על העורר).

17. עוד נטען, כי לא קיימות ראיות נוספות בתיק שיש בהן כדי לתמוך בהודעה המקורית של המתלוננת במשטרה מיום 29.7.17. הדברים אמורים, שעה שגרסתם של אביה ואחיה של המתלוננת תומכת בגרסתו של העורר, לפיה הוא עזב את המקום סמוך לאחר שהציג בפניהם את ההקלטות כאמור.

18. ב"כ העורר הוסיף וטען, כי אין מקום לקביעה לפיה מסוכנות העורר אף היא מטה את הכף להותרתו במעצר באיזוק אלקטרוני. לטענתו, אין מקום להפלות בינו לבין אבי ואחי המתלוננת, אשר להם מיוחסים מעשים חמורים יותר כלפי המתלוננת מכפי המיוחס לו, כעולה מכתב האישום, ולמרות זאת, הם שוחררו ללא פיקוח והותרה יציאתם לעבודה (אלה הודו סופו של יום במסגרת הסדר טיעון ודינם נגזר).

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

19. העורר המשיך ופרט את הנזקים הכספיים המשמעותיים שנגרמו לעסקו בשל היעדרותו מהעסק מאז מעצרו.

20. לבסוף, הדגיש ב"כ העורר, יש ליתן משקל לחלוף הזמן ולכך שהעורר ממלא אחר תנאי המעצר, מבלי שנרשמו לחובתו הפרות כלשהן של התנאים.

21. לאור המכלול, עותר ב"כ העורר לשחרר את העורר לחלופה המרוחקת מ--- (שם מתגוררת המתלוננת, בסמוך להוריו), שאף תכלול מעצר בית לילי, ככל שימצא בית המשפט לנכון להגביל תנועתו של העורר בשעות הלילה.

22. בדיון לפניי טענה באת כוח המשיבה כי יש להותיר את החלטת בית המשפט קמא על כנה. עפ"י הנטען, עסקינן בהחלטה ראויה ומאוזנת אשר התייחסה לכלל טענות העורר, ואין כל בהצדקה להתערב בה.

23. באת כוח המשיבה הוסיפה והפנתה להלכה הפסוקה, על פיה חזרה של עד מגרסתו במשטרה, אף אם עסקינן בעד מרכזי, אינה מעידה בהכרח על כרסום בראיות התביעה, בפרט כאשר עסקינן במקרים של אלימות במשפחה (אשר לעיתים קרובות במקרים אלו חוזר בו המתלונן מגרסתו במשטרה ומוכרז בבית המשפט כעד עוין). אם כן, לשיטת באת כוח המשיבה, לא חל שינוי דרמטי בראיות, לרבות בדגש לכך שהמתלוננת הוכרזה בבית המשפט כעדה עוינת, וגם לאור מכלול הראיות הנוספות הקושרות את העורר למעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

24. נוסף על האמור, באת כוח המאשימה טענה כי בתצלומים שהציג ב"כ העורר, לפיהם רכב העורר תועד ביום האירוע בכפר אחר מוקדם לשעת הדיווח של המתלוננת למוקד 100, אין כדי לתמוך בגרסת העורר לפיה הוא עזב את מקום האירוע לפני שהחל אירוע התקיפה כלפי המתלוננת. בהקשר זה נטען, כי תצלומים אלה אף עומדים בסתירה לגרסת בנו של העורר, לפיה בשעה שאמו המתלוננת הותקפה ע"י אביה, העורר היה בחצר ושוחח בטלפון, כאשר גם בגרסה זו מבקש העורר לתמוך את גרסתו לאי מעורבותו בתקיפה.

25. עוד הוסיפה וטענה באת כוח המאשימה, כי המסוכנות של הנאשם כלפי המתלוננת (כמי שהורשע בעבר בתקיפה כלפי בת זוג קודמת) בעינה עומדת, ומטה גם היא את הכף לדחיית הערר.

<u>דיון והכרעה</u>

26. לאחר שעיינתי בהודעת הערר, שמעתי את טיעוני הצדדים, ועיינתי בחומר הראיות שהונח לפניי,

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל באופן חלקי, כפי שיפורט להלן.

27. המסגרת הנורמטיבית לדיון מצויה בסעיף 52(א)לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") הקובע כי עצור רשאי לפנות בבקשה לעיון חוזר בעניין הנוגע למעצרו "**אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה**" (בש"פ 6432/10 **אבו אחמד נ' מדינת ישראל**, (8.9.2010)). בקשה מעין זו אינה מהווה "מסלול עוקף" לערעור על החלטת המעצר וכי לצורך זה, כך נפסק, יש להצביע על "שינוי דרמטי", או "כרסום מהותי ומשמעותי" במערכת ראיות התביעה עד כדי הטיית הכף לזיכויו של הנאשם (ראה: בש"פ 2252/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (8.4.15)).

28. בנסיבות עניינו, סבורני כי העורר לא הצביע על כרסום משמעותי ומהותי במערכת הראיות לכאורה של התביעה, עד כדי הטיית הכף לזיכויו.

וביתר פירוט -

29. אין חולק, כי המתלוננת בעניינו הינה העדה המרכזית למעשי התקיפה לכאורה שיוחסו לנאשמים כלפיה בכתב האישום. עוד אין חולק, כי המתלוננת מסרה גרסאות שונות בהודעותיה במשטרה (ארבע במספר).

מפאת החשיבות, אתייחס להלן בתמצית לגרסאותיה השונות בהודעותיה במשטרה.

30. בהודעתה מיום 29.07.17 סיפרה המתלוננת, כי העורר, אביה, ואחיה תקפו אותה ביום האירוע, אם כי ביקשה לא להתלונן נגד אביה ואחיה אלא נגד העורר בלבד, ופירטה את מהלך התקיפה שלו כלפיה בלבד.

31. בהודעתה מיום 31.7.17 חזרה המתלוננת על עיקרי הדברים מהודעתה הנ"ל, תוך שהוסיפה ופירטה גם את מעשי התקיפה של אביה ואחיה כלפיה, כפי המפורט בכתב האישום.

32. בהמשך לכך, בהודעתה ביום 1.8.17, ביקשה המתלוננת לבטל את התלונה כנגד אביה ואחיה, על אף שאלה תקפו אותה כפי שסיפרה בהודעה קודמת, זאת מאחר שמדובר בבני משפחתה.

33. בהודעה הרביעית של המתלוננת במשטרה מיום 7.8.17, טענה המתלוננת כי איש מבין הנאשמים לא הכה אותה. בהודעתה זו ביקשה המתלוננת לבטל את תלונתה כנגד העורר באומרה: "**הוא לא הרביץ לי, ואף אחד לא הרביץ לי**" (ש' 14 להודעה). לשאלה מדוע אם כן, היא נשמעה בוכייה בשיחה למוקד 100, כמו גם בדרכה אל תחנת המשטרה, השיבה המתלוננת: "**אני בכיתי בגלל הילדים, אני רוצה להתגרש ולא נתנו לי להתגרש**" (ש' 17 להודעה).

34. גם באשר לתוכן השיחה למוקד 100, בה נשמעה המתלוננת אומרת: "**באלוהים בואו להוציא אותי מפה, הם רוצים להרוג אותי ולחסל אותי**", הציגה המתלוננת הסבר לכך ולפיו: "**אני אמרתי את זה כי אני רציתי להתנקם בהם, אמרו לי להירגע ואני לא רציתי להירגע, אבא שלי ונאיף אמרו לי להירגע**" (ש' 18- 21 להודעה). בהמשך לכך חזרה וטענה המתלוננת כי איש לא הכה אותה, כולל העורר, והסבירה כי החבלות בגופה נגרמו לה עת נפלה במדרגות הבית (ש' 25- 26 להודעה).

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

35. עינינו רואות, אם כן, כי גרסת המתלוננת בעדותה בבית המשפט, לפיה העורר כמו גם אביה ואחיה מעולם לא הכו אותה, כמו גם הסבריה לסיבה בעטיה התלוננה תחילה כנגד הנאשמים, אינם בבחינת גרסה חדשה המהווה "מהפך דרמטי" במערכת הראיות של התביעה, אלא גרסה זהה בעיקרה לגרסתה הרביעית במשטרה מיום 7.8.17, אמור.

יפים לענייננו דבריו של כב' השופט י. עמית בבש"פ 770/10 **מדינת ישראל נגד פלוני** (11.3.11) שם נאמר:

"...לא כל שינוי גרסה של עד, ואפילו עד עיקרי, משמיטה מיניה וביה את הפוטנציאל ההרשעתי של חומר הראיות. כך על דרך הכלל, וכך במיוחד בעבירות מין שמתלוננות חוזרות בהן לעיתים מגרסתן בשל לחצים חיצוניים ופנימיים (ראו, לדוגמה, בש"פ 1752/01 **מדינת ישראל נ' בבייב ([פורסם בנבו], 13.3.2001)). מעשה של יום ביומו בבתי המשפט, שעד עיקרי חוזר בו בעדותו מהודעתו במשטרה, וזו מוגשת ומתקבלת בסופו של יום מכוח** סעיף 10א **ל**פקודת הראיות **[נוסח חדש], ואין בעובדה זו, כשלעצמה, כדי להביא לכרסום בתשתית הראייתית. וכפי שנאמר בעניין חזיזה הנ"ל:**

"כבר ציין בית משפט זה בעבר כי חזרת עד מעדות שנתן אינה מגעת, כשלעצמה, כדי כרסום שיש בו כדי לפגוע בתשתית הראייתית הליכאורית של התביעה לצורך הליך של מעצר שכן בשלב זה אין בית המשפט בוחן את אמינות הראיות ומשקלן (השופטת ביניש בבש"פ 1001/99**קורנבליט נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו];** בש"פ 7082/98**לוי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו];** בש"פ 2070/98**דאדשב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו];** בש"פ 6570/96**מדינת ישראל נ' וואתדסאלים" [פורסם בנבו].**
הטעם לדבר הוא, שגרסה חדשה של עד אינה מאיינת את גרסתו הקודמת בבחינת פלוס מול מינוס במשוואה מתמטית. יכול והמשקל הפוטנציאלי של הגרסה הראשונה יעלה בהרבה על זו של הגרסה החדשה ולהיפך. מטעם זה, בית המשפט של מעצר נדרש לבחון את שתי הגרסאות, הישנה והחדשה כאחת, על רקע התמונה הכוללת של מכלול הראיות, ועל פי הגיונם של דברים וניסיון החיים...".

36. על יסוד מכלול האמור, סבורני, כי הכרעה בין גרסאותיה השונות של המתלוננת, לרבות זו שהציגה בבית המשפט, מקומה בתיק העיקרי, במסגרתו תיבחנה גרסאותיה על רקע התמונה הכוללת של הראיות, ואין מקום להידרש לה במסגרת ההליך דנן.

37. כאן המקום לציין, כי ראיתי לדחות גם את טענת ב"כ העורר לפיה בית המשפט קמא התעלם מכך שגרסת המתלוננת בבית המשפט תואמת למעשה לגרסתה הראשונית במסגרת הדיווח למוקד 100, שהיא בבחינת רס גסטה.

גרסת המתלוננת בבית המשפט כלל איננה תואמת לגרסתה הראשונית של המתלוננת בשיחה למוקד 100, בה אמרה כי משפחתה רוצה "להרוג" ו"לחסל" אותה. בעדותה בבית המשפט מסרה המתלוננת כי איש לא הכה אותה או ניסה לפגוע בה, כולל בני משפחתה.

38. עוד ראיתי לדחות את טענת ב"כ העורר, כי גרסתה הראשונית של המתלוננת במסגרת הדיווח למוקד

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

100, תומכת בתזה שהציג ולפיה גרסתה של המתלוננת במשטרה כי העורר תקף אותה (הודעה מיום 29.7.17), באה על רקע הדחתה ע"י בני משפחה להטיל את האחריות לתקיפתה על העורר.

למותר לציין, כי תזה זו עומדת בסתירה לגרסת המתלוננת בהודעתה הנ"ל במשטרה, בה ייחסה את התקיפה גם לאחיה ואביה, אך ביקשה להתלונן על העורר בלבד, בשל החשש מבני משפחתה.

39. הטענה לפיה מהשיחה למוקד 100 ניתן, לכל הפחות, להבין כי העורר עזב את מקום האירוע לפני שהחלה התקיפה, אין לה על מה שתסמוך.

בצדק דחה בית המשפט קמא את טענתו של ב"כ העורר, לפיה יש באישור המתלוננת בבית המשפט כי עוד לפני שהיא התקשרה למוקד 100 הנאשם היה כבר בכפר אחר, כדי כרסום הראיות לכאורה נגד העורר.

עוד בשלבי החקירה הראשוניים מסרה המתלוננת כי היא התקשרה למשטרה לאחר שהתקיפה הסתיימה, באמצעות טלפון קטן בתיקה, אותו הביאה לה גיסתה מרכבה, לאחר שאחיה נעל אותה בחדר ילדיו (ראה הודעת המתלוננת מיום 31.7.17). בנדון המתלוננת אף הסבירה בעדותה בבית המשפט, כי תחילה לא התאפשר לה להתקשר למוקד 100, משום שהנאשמים היו נוכחים, ואילו רק לאחר שנותרה לבדה בחדר וגיסתה הביאה לה את הטלפון הנייד כאמור, רק אז התאפשר לה להתקשר למשטרה (עמ' 47 לפרוטוקול מיום 26.3.18).

אם כן, השיחה למוקד 100 התרחשה בשלב מאוחר לכאורה לעזיבת העורר את המקום, ולמעשה מתיישבת עם הבעת חשש מצד המתלוננת בשיחה למוקד 100 מפני בני משפחתה שנותרו עמה במקוםמשעה שאלה נקטו כלפיה באלימות זמן קצר קודם לכן. עם זאת, אין בשיחה הנ"ל כדי ללמד על התפוגגותן של הראיות לכאורה כנגד הנאשם, באשר לאלימות המיוחסת לו כלפי המתלוננת, לפני שעזב את מקום האירוע.

40. אף טענות העורר ביחס לכרסום בראיות התביעה, המתבססות על עדות בנם הקטין של המתלוננת ושל העורר, דינן להידחות.

ראשית, אין עסקינן בראיה חדשה, אלא בראיה שעוצמתה נבחנה בעבר ע"י שתי ערכאות. לפיכך, לא ראיתי הצדקה להידרש שוב לפירוט העדות הנ"ל, בפרט משזו פורטה בהחלטות קודמות ולא חל כל שינוי המצדיק בחינתה שוב.

מכל מקום ומעבר לנדרש, הרי שעיון בעדותו של הבן בפני חוקרת הילדים מלמד על קושי להבין מדבריו את השתלשלות העניינים והמעורבים בשלבים השונים של האירוע, ומשקלה צריך שייקבע בהליך העיקרי, לאחר עיבוד מכלול העדויות והראיות שתוצגנה שם.

41. לסיכום, בשינויים העולים מגרסאותיה של המתלוננת כפי שפורט לעיל, יש אמנם כדי להשפיע על דיות ועוצמת הראיות, אך אין בהם כדי לאיינן, או כדי ללמד על כרסום משמעותי בראיות התביעה המטה את הכף לזיכויו של הנאשם.

42. על אף המסקנה האמורה לעיל, מצאתי כי בראי התמונה הכוללת, יש בשינוי הנסיבות וחלוף הזמן, כפי שיפורטו, כדי להצדיק בחינת אפשרות לשחרור העורר ולהסרת האיזוק.

43. המצב לעת הזו הוא, שהעורר שוהה במעצר בפיקוח אלקטרוני מזה כ- 8 חודשים. אין חולק כי העורר מקיים את תנאי מעצרו, ולא נרשמה לחובתו כל הפרה של התנאים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

כידוע, הקביעה כי עבר "זמן ניכר" מאז ניתנה ההחלטה נושא הבקשה לעיון חוזר הינה תולדה של נסיבות העניין, ויש לאזן בין הפגיעה הנגרמת לנאשם אל מול האינטרס הציבורי כי יוסיף לשהות במעצר (בש"פ 6286/06**פלוני נ' מדינת ישראל** (21.8.2006). עוד נפסק, כי במאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לו, מידת מסוכנותו התנהגותו במעצר ועוד (ראה שם).

44. החשש לשיבוש הליכים מצד העורר אינו קיים עוד, משסיימה להעיד המתלוננת בתיק העיקרי, כפי שגם סבר בעניין ובצדק, בית המשפט קמא.

45. כמו כן הגם שלא הובאה כל ראייה אובייקטיבית לתמיכה בטענות העורר לפיה עסקו נמצא בסכנת קריסה, הרי שכפי שמציין בית המשפט קמא, באת כוח המאשימה לא חלקה על אמיתות טענה זו, כך שניתן להניח כי היעדרותו מעסקו, לכל הפחות, פגעה במידת מה באיתנותו.

46. לטענת העורר, הותרתו במעצר באיזוק, יש בה משום אפליה בינו לבין הנאשמים הנוספים בפרשה - אביה ואחיה של המתלוננת, אשר שוחררו לחלופת מעצר לפני חודשים רבים.

לטעמי, אין הכרח כי תהא זהות בין התנאים שהושתו על העורר לבין התנאים שהושתו על הנאשמים הנוספים בפרשה, שכן חומרת המעשים המיוחסים לשלושתם איננה הפרמטר היחיד לקביעת התנאים. התנאים נקבעים על פי פרמטרים שונים, לרבות בדגש להיבט המסוכנות.

בענייננו, קבע בית המשפט קמא, כי מסוכנות העורר עומדת בעינה, כך שגם מטעם זה, כך נדמה, לא מצא הוא להיעתר לבקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה לעצרו באיזוק.

47. עם זאת, אני סבורה כי במצב הדברים, משחלפו 8 חודשים מאז הוגש תסקיר בעניינו של העורר, בו נבחנה, בין היתר, מסוכנותו, יש מקום להניח כי "נרגעו הלהבות", באופן המצדיק, למצער, בחינה עדכנית של שירות המבחן לאפשרות הסרת האיזוק לעורר והותרתו באותה חלופה בה הוא מצוי כיום, שכאמור הינה מרוחקת ממקום מגורי המתלוננת. עוד יש מקום לבחון את אפשרות יציאתו של העורר לעבודה, הגם שהיא כוללת נסיעה ברחבי הארץ, זאת תוך שמירה על ריחוק גאוגרפי ממקום מגורי המתלוננת, לרבות שקילת ליווי של מפקח מאושר.

48. הצורך לבחינה עדכנית כאמור, נלמד, לטעמי, גם מהעונשים שהוטלו על הנאשמים הנוספים בפרשה. בנדון צוין, כי אביה ואחיה של המתלוננת הודו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ודינם נגזר זה מכבר (האח נדון ל 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, והאב נדון ל- 3 חודשי מאסר בפועל, מאחר שמצבו הבריאותי אינו מתאים לעבודות שירות).

האמור מהווה אינדיקציה, למצער, באשר לגבולות גזרת העונש שיכול ויוטל על העורר, ככל שהוא יורשע במיוחס לו. אם כן, גם נתון זה, תומך בהקלה בתנאי החלופה של העורר.

49. יודגש, כי אין בקביעה זו כדי לכוון לתוצאה שאליה צריך בית המשפט קמא להגיע. עם זאת, סבורני, כי על מנת לעמוד על התמונה הכוללת, נדרש תסקיר עדכני, במסגרתו תיבחן האפשרות לשחרור העורר והסרת האיזוק, לרבות יציאתו לעבודה כמפורט, זאת בהתאם לכלל הנסיבות, לרבות בדגש להיבט המסוכנות.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

סוף דבר

הערר מתקבל באופן חלקי, כמפורט.

תסקיר עדכני יוגש לבית המשפט קמא עד לא יאוחר מיום 12.6.18.

דיון משלים ייקבע עפ"י יומנו של המותב קמא.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשע"ח, 26 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©